

УДК: 349.22: 331.9

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-4-126-131



**Наталія ОБУШЕНКО**<sup>©</sup>

доктор юридичних наук, доцент  
(Дніпропетровський державний  
університет внутрішніх справ)

## УЗАГАЛЬНЮЮЧА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТИ ТА ЗАВДАНЬ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

У статті висвітлено та з'ясовано, що мета є ідеальним передбаченням у свідомості результату, на досягнення якого спрямовано дії, а тому вона – це безпосередній свідомий мотив, що спрямовує та регулює дії. Мету можна розглядати як сукупне уявлення щодо певної моделі майбутнього результату, який здатен задовольнити первинну потребу за певних реальних можливостей, що оцінюються за результатами колишнього досвіду. Мета безпосередньо залежить від потреби і є в цьому процесі її прямим наслідком. Мета виражає активність суб'єкта. Поряд із цілями систематизації трудового законодавства важливе місце посідають і завдання її здійснення, оскільки цілі мають досить узагальнений характер, а завдання вказують на певні питання, що мають бути вирішені та характер і обсяг роботи, яку необхідно виконати на шляху до вищезазначених цілей. Мета виступає засобом інтеграції різних дій у певну послідовність чи систему. Мета державного управління є продуктом свідомої діяльності, суб'єктивним відображенням об'єктивного. Об'єктивні умови, реальні можливості та сили суб'єктивного фактору, конкретне усвідомлення потреб та інтересів об'єктів управління й достовірна оцінка наявного потенціалу призводять до об'єктивної, раціональної, системно організованої спрямованості державного управління.

**Ключові слова:** систематизація трудового законодавства, європейська інтеграція, система, правова діяльність, мета, завдання, результат діяльності, мета системи, сутність мети державного управління, мета діяльності, аналіз та оброблення чинних нормативних актів, виявлення прогалин і суперечностей.

**Постановка проблеми.** Будь-яка діяльність має свої цілі та завдання, а також реалізує певні функції. Це повною мірою стосується і систематизації трудового законодавства, де їх установлення дозволить більш чітко та змістовно зрозуміти її сутність і призначення.

**Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми.** Отже, мета у словниках сучасної української мови визначається як те, до чого хтось прагне, прямує; чого хоче досягти [1, с. 661]. Мета є ідеальним передбаченням у свідомості результату, на досягнення якого спрямовано дії, а тому вона виступає безпосереднім свідомим мотивом, що спрямовує та регулює дії. В. Шинкарук зазначає, що мета є поняттям, що характеризує певний елемент поведінки та діяльності людини. Мета – усвідомлене передбачення бажаного результату діяльності, яке зумовлює пошук засобів і шляхів його досягнення. Філософ зауважує, що розрізняють суб'єктивну мету й об'єктивну мету. Перша стосується абстрактно-загальної мети (ідеал) і конкретної мети, яку треба реалізувати заради досягнення цього ідеалу. Під об'єктивною метою мається на увазі або «мета буття» (Божественна, провіденційна), або заданий тим чи тим законом (алгоритмом, правилом) стан у розвитку певної системи, що має властивість саморегуляції (формальна мета). Виділяють також загальну й окрему, ближню й віддалену, кінцеву та проміжну мету [2, с. 371].

Ю. Сурмін тлумачить мету як ідеальне передбачення результату діяльності, що виступає її регулятором. Для мети, пише науковець, є характерними дві особливості: по-перше, вона є моделлю майбутнього результату, первинним образом, до якого рухається об'єкт; по-друге, мета виступає як варіант задоволення потреби, сформований із кількох альтернатив.

**Мета.** Мету можна розглядати як сукупне уявлення про певну модель

майбутнього результату, що може (має змогу) задовольнити первинну потребу за певних реальних можливостей, що оцінюються за результатами колишнього досвіду. Мета безпосередньо залежить від потреби і є в цьому процесі її прямим наслідком. Мета виражає активність суб'єкта. Поряд із цілями систематизації трудового законодавства важливе місце посідають і завдання її здійснення, оскільки цілі мають досить загальний характер, а завдання окреслюють коло відповідних питань, що мають бути вирішеними, і характер та обсяг роботи, яку необхідно виконати на шляху до вищезазначених цілей.

**Виклад основного матеріалу.** Мета – це те, чого прагне досягти людина, для чого вона працює, долаючи труднощі й перешкоди, чого хоче досягти у своїй діяльності. Отже, без мети не може бути свідомої діяльності.

Мету системи дослідники тлумачать як бажаний результат діяльності системи, що формується як найкращий для неї стан. Ю. Сурмін зазначає, що мету системи зазвичай виражають у вигляді цільової функції, яка відображає кілька цілей, що створюють ієрархію. Під метою системи розуміють певні переважаючі стани, до яких рухається система. Це можуть бути стани рівноваги або деякі функціональні дії системи та її перетворення на певні якісні стани [3, с. 385]. О. Скакун, розмірковуючи про мету правового регулювання, визначила її як отримання передбачуваних і бажаних для творця правових норм результатів їх здійснення (упорядкування суспільних відносин, їх закріплення, охорони, захисту і розвитку) [4, с. 249]. Висвітлюючи сутність мети державного управління, розуміємо під нею суспільну потребу, що є сформульованою у вигляді кінцевого результату державно-управлінської дії, що має об'єктивний, раціональний і системно організований характер. Мета виступає засобом інтеграції всіляких дій у певну послідовність чи систему. Мета державного управління є продуктом свідомої діяльності, суб'єктивним відображенням об'єктивного. Об'єктивні умови, реальні можливості та сили суб'єктивного фактору, конкретне усвідомлення потреб та інтересів об'єктів управління й достовірна оцінка наявного потенціалу призводять до об'єктивної, раціональної, системно організованої спрямованості державного управління.

Отже, мета діяльності – це, з одного боку, та місія, що вкладається у певну діяльність і яку суб'єкт її здійснення має та бажає реалізувати, втілити, а з іншого – той орієнтир, фінальний (кінцевий) результат, до якого цей суб'єкт прагне у своїй діяльності. Важливість цілепокладання важко переоцінити, адже саме в процесі його здійснення відбувається відокремлення цілей у практичній діяльності, їх ранжування за пріоритетами, якими згодом визначається пропонований набір способів практичної діяльності. Будь-яка робота, у тому числі й наукова, закінчується формулюванням результатів і ступеня досягнення цілей у практичній діяльності соціуму.

Що стосується безпосередньо мети систематизації законодавства, то вона полягає у полегшенні встановлення й усунення дефектів, внесення коректив до законодавства; підвищенні ефективності законодавства й у забезпеченні зручності користування ним, у полегшенні відшукування юридичної норми, що підлягає застосуванню чи реалізації; сприянні вивченню законодавства, а також його дослідженню О. Петришин, С. Погребняк і В. Смородинський вважають, що метою систематизації є приведення національного законодавства до стану упорядкованої системи [5, с. 245]. За О. Скакун, систематизація має на меті впорядкування та вдосконалення законодавчих і підзаконних актів, приведення їх до єдиної внутрішньо погодженої системи [4, с. 378]. Метою систематизації є встановлення та усунення прогалин і суперечностей у чинному законодавстві, внесення до нього коректив; підвищення ефективності законодавства, забезпечення можливості оперативно знаходити та правильно тлумачити всі потрібні правові норми, сприяння вивченню законодавства, а також його дослідженню.

Головною метою систематизації є постійний контроль за динамікою поточної правотворчості, узгодженість в поєднанні її структурних елементів, їх усебічне опрацювання, техніко-правова уніфікованість. Окрім того, до цілей систематизації законодавства належать забезпечення доступності законодавства, полегшення пошуку необхідної норми, зручність користування законодавством та облік законодавства.

До мети систематизації належить створення єдиної системи нормативно-правових актів, а також забезпечення можливості оперативно орієнтуватися в законодавстві й точно тлумачити необхідні норми, що є передумовою ефективної правової освіти й виховання громадян.

С. Алексєєв бачить цілі систематизації у сфері права в подоланні негативних

явищ, об'єктивно притаманних законодавчій діяльності, що впливають на стан масиву законодавчих актів у країні. Науковець пише, що система законодавства, на відміну від системи самого права, характеризується рухливістю, безпосередньою залежністю від суб'єктивного чинника, від розсуду законодавця. Нормативні акти видаються в різний час, різними, часом безпосередньо не підпорядкованими один одному правотворчими органами. Багато актів ухвалюється у зв'язку з певними конкретними подіями чи особливими завданнями в діяльності держави та її органів. Іноді виявляється, що акти є неузгодженими, чи навіть суперечливими. Розвиток законодавства, наголошує С. Алексєєв, виражається не лише в діяльності з видання нових, перш за все системних, нормативних актів (у тому числі для нормативного заповнення прогалин у праві), але і в діяльності щодо впорядкування системи законодавства [6, с. 23].

Систематизація законодавства є необхідною умовою ефективною правотворчої діяльності, сприяє усуненню прогалин і суперечностей у чинному законодавстві. Аналіз та оброблення чинних нормативних актів із метою створення внутрішньо узгодженої системи актів забезпечить зручні умови під час реалізації своїх прав та обов'язків суб'єктами правовідносин. У сучасних умовах оновлення всієї правової системи України систематизація законодавства про працю є дуже актуальною. Метою такої систематизації має бути виявлення прогалин і суперечностей у правовому регулюванні трудових і тісно пов'язаних з ними відносин; скасування нормативних положень, що регулюють застарілі відносини, й уніфікація норм трудового законодавства з нормами інших галузей права.

В. Протасов вважає, що метою систематизації є підтримання системності законодавства та забезпечення суб'єктів права необхідною нормативно-правовою інформацією [7, с. 156]. Н. Кошіль, аналізуючи проблематику систематизації конституційного законодавства України, вбачає її мету в упорядкуванні, приведенні в систему нормативно-правових актів і міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України. Вони регламентують суспільні відносини, які складаються щодо основ правового становища особи, юридичної організації держави та у процесі здійснення публічної (державної й публічно-самоврядної) влади та її взаємодії з громадянським суспільством і населенням країни [8, с. 50]. А. Граціанов вбачає мету систематизації у приведенні до системи норм, що регулюють певну галузь суспільних відносин, з одночасним усуненням прогалин у законодавстві та зміною в разі потреби правового регулювання деяких питань [9, с. 31-32].

Поряд із цілями систематизації трудового законодавства важливе місце посідають і завдання її здійснення, оскільки цілі мають досить загальний характер, оскільки завдання вказують на коло відповідних питань, що необхідно вирішити, і характер та обсяг роботи, яку необхідно виконати на шляху до вищезазначених цілей. На сторінках наукової та навчальної літератури висловлюються різні думки щодо кола завдань систематизації як законодавства взагалі, так і його окремих галузей. Так, наприклад, М. Цвік із співавторами вбачають завдання систематизації законодавства у забезпеченні уніфікації національного законодавства – його приведенні до єдиної системи шляхом усунення розбіжностей і надання одноманітності правовому регулюванню схожих або близьких видів суспільних відносин; забезпеченні вільного й оперативного доступу громадян до всього масиву національного законодавства [10, с. 313]. Першочерговими завданнями систематизації законодавства є впорядкування та оновлення його структури, вдосконалення процесу підготовки та ухвалення законів, створення дієвого механізму їх виконання, підготовка загальнодержавного класифікатора правових актів і видання Зводу законів держави.

Завданнями систематизації нормативно-правових актів є створення стрункої системи законодавства, що забезпечувала б повноту, доступність і зручність у користуванні нормативним матеріалом; зручність у користуванні розгалуженою, складною системою законодавства, яка містить велику кількість нормативно-юридичних актів (норм); звільнення законодавства від застарілих положень, нормативних колізій і прогалин; оновлення законодавства відповідно до потреб життя.

М. Рассолов і В. Малахов стверджують, що систематизація законодавства передбачає вирішення таких завдань: розміщення у певній системі нормативно-правових актів, що полегшує їх облік та пошук; знаходження прогалин у нормативному матеріалі, застарілих, таких, що дублюють і суперечать одне одному, нормативних актів та швидка їх ліквідація, адже вони певною мірою впливають на забезпечення законності та правопорядку. Дослідники підкреслюють, що оперативне виявлення та усунення

недоліків підвищують якість законодавства, сприяють його спрощенню, якості та прозорості (прозорості), роблять розуміння законодавства доступним для широкого загалу населення та в кінцевому підсумку підвищують рівень правосвідомості громадян [11, с. 217-218].

У процесі систематизації законодавства виконуються такі завдання, як визначення й усунення його дефектів і помилок, підвищення його ефективності, забезпечення зручності користування ним, полегшення пошуків юридичної норми, що підлягає застосуванню чи реалізації; сприяння вивченню законодавства, а також його дослідженню.

Досить змістовний підхід до розуміння кола завдань систематизації законодавства продемонстрував О. Чашин, якого підтримує у своїх працях О. Блажівська. На думку цих правознавців, систематизація дозволяє вирішити широкий спектр завдань, що угруповані за такими напрямками. У сфері правотворчості та правозастосування вирішуються завдання:

- підвищення ефективності нормотворчої діяльності;
- забезпечення поступального розвитку законодавства;
- підвищення якості нормативних правових актів шляхом усунення колізій, прогалин, повторень та оновлення застарілого правового матеріалу;

- формування системи законодавства.

У сфері правової інформації:

- забезпечення суспільства повною, офіційною та достовірною правовою інформацією;

- оперативного пошуку правових норм;

- створення єдиного і контрольованого, інформаційно-правового простору.

У сфері правосвідомості та правової культури:

- створення належних передумов цілеспрямованого правового виховання та просвітництва;

- формування бази для проведення науково-правових досліджень;

- сприяння підготовці кадрів у сфері державно-правової діяльності [12, с. 8].

У контексті вивчення проблем систематизації конституційного законодавства виокремлюємо такі завдання:

а) сприяння послідовній реалізації принципів сучасного українського конституціоналізму, а також принципів верховенства права, верховенства Конституції та законів України, пріоритету прав людини перед іншими соціальними цінностями та інтересами, конституційної законності (конституційності), конституційного демократизму (концептуальне завдання);

б) забезпечення доступу до конституційного законодавства та зручності користування ним;

в) усунення дефектів законодавства та прогалин у конституційному законодавстві.

**Висновки.** Отже, позиції дослідників із приводу завдань систематизації законодавства різняться, найчастіше правники не бачать суттєвої різниці між цілями та завданнями систематизації, вважаючи їх тотожними, взаємозамінними категоріями. Однак хоча цілі та завдання – це тісно пов'язані поняття, вони все ж таки не є повнозначно синонімічними. Перші виражають, як ми вже зауважували, певний стан, кінцевий результат, якого слід досягти чи бажано отримати за підсумками виконаної роботи. У свою чергу, завдання є якоюсь конкретною роботою, яку слід завершити, або проблемним питанням, що має бути вирішеним для досягнення мети (цілей).

Ураховуючи вищенаведене, вважаємо, що цілями систематизації трудового законодавства є такі:

- 1) забезпечення системності цього законодавства;

- 2) забезпечення відповідності законодавства;

- 3) забезпечення зручності користування законодавством.

Отже, резюмуючи викладене вище, мета і завдання є надзвичайно важливими елементами процесу систематизації трудового законодавства, оскільки саме у них виражаються та міся, те соціальне призначення, що вкладаються у цей процес, а також ті результати, до яких прагнуть його здійснювачі. Чітке визначення цілей, завдань і напрямків реалізації систематизації є необхідною умовою забезпечення високого рівня її якості та результативності.

#### Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / укл. і гол. ред. В.Т. Бусел. Київ ; Ірпін' : Перун, 2005. VIII, 1728 с.
2. Філософський енциклопедичний словник ; гол. ред. В. І. Шинкарук. Київ : Абрис, 2002. 742 с.
3. Енциклопедичний словник з державного управління / укл. : Ю.П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. Київ : НАДУ, 2010. 564 с.
4. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : підруч. 2-ге вид. Київ : Алерта ; КНТ ; ЦУЛ, 2010. 520 с.
5. Теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О. В. Петришин, С. П. Погребняк, В.С. Смородинський та ін. ; за ред. О. В. Петришина. Харків : Право, 2014. 368 с.
6. Кодан С. В., Алексеев С. С. О систематизации в праве (к 90-летию со дня рождения). *Юридические исследования*. 2015. № 1. С. 22–38.
7. Протасов В. Н. Теория права и государства. Проблемы теории права и государства. 2-е изд., перераб. и дополн. Москва : Юрайт-М, 2001. 740 с.
8. Кошіль Н. М. Систематизація конституційного законодавства України : дис. ... канд. юрид наук : 12.00.02 / Нац. ун-т «Одеськ. юрид. акад.». Одеса, 2017. 187 с.
9. Граціанов А. І. Процес систематизації та уніфікації законодавства і розвиток правової системи України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. Київ, 2004. 185 с.
10. Загальна теорія держави і права : підруч. / М. В. Цвік, О. В. Петришин, Л. В. Авраменко та ін. Харків : Право, 2010. 584 с.
11. Рассолов М. М., Малахов В. П., Иванов А. А. Актуальные проблемы теории государства и права : учеб. пособ. для студентов вузов, обучающихся по спец. «Юриспруденция». 2-е изд., перераб. и доп. Москва : Юнити-Дана ; Закон и право, 2012. 448 с.
12. Блажівська О. Є. Теоретико-правовий аналіз поняття та змісту кодифікації як форми систематизації законодавства. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2013. № 6. С. 5–11. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru\\_2013\\_6\\_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2013_6_3).

Надійшла до редакції 20.09.2021

#### References

1. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoyi ukraïns'koyi movy [Large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language] (z dod. i dopov.) / uкл. i hol. red. V. T. Busel. Kyiv ; Irpin' : Perun, 2005. VIII, 1728 p. [in Ukr.].
2. Filosofs'kyi entsyklopedychnyi slovnyk [Philosophical encyclopedic dictionary] ; hol. red. V. I. Shynkaruk. Kyiv : Abrys, 2002. 742 p. [in Ukr.].
3. Entsyklopedychnyi slovnyk z derzhavnoho upravlinnya [Encyclopedic Dictionary of Public Administration] / uкл. : Yu. P. Surmin, V. D. Bakumenko, A. M. Mykhnenko ta in. ; za red. Yu. V. Kovbasyuka, V. P. Troshchyns'koho, Yu. P. Surmina. Kyiv : NADU, 2010. 564 p. [in Ukr.].
4. Skakun, O. F. (2010). Teoriya prava i derzhavy [Theory of Law and State] : pidruch. 2-he vyd. Kyiv : Alerta ; KNT ; TSUL, 520 p. [in Ukr.].
5. Teoriya derzhavy i prava [Theory of State and Law] : pidruch. dlya stud. yuryd. vyshch. navch. zakl. / O. V. Petryshyn, S. P. Pohrebnyak, V.S. Smorodyns'kyi ta in. ; za red. O. V. Petryshyna. Kharkiv : Pravo, 2014. 368 p. [in Ukr.].
6. Kodan, S. V., Alekseyev, S. S. (2015). O sistematizatsii v prave (k 90-letiyu so dnya rozhdeniya) [On systematization in law (to the 90th anniversary)]. *Yuridicheskiye issledovaniya*, № 1, pp. 22–38. [in Russ.].
7. Protasov, V. N. (2001). Teoriya prava i gosudarstva. Problemy teorii prava i gosudarstva [Theory of law and the state. Problems of the theory of law and the state]. 2-ye izd., pererab. i dopoln. Moscow : Yurayt-M, 740 p. [in Russ.].
8. Koshil', N. M. (2017). Systematyzatsiya konstytutsiynoho zakonodavstva Ukrayiny [Systematization of constitutional legislation of Ukraine] : dys. ... kand. yuryd nauk : 12.00.02 / Nats. un-t «Odes'k. yuryd. akad.». Odessa, 187 p. [in Ukr.].
9. Hratsianov, A. I. (2004). Protsees systematyzatsiyi ta unifikatsiyi zakonodavstva i rozvytok pravovoyi systemy Ukrayiny [The process of systematization and unification of legislation and the development of the legal system of Ukraine] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.01 / In-t derzhavy i prava im. V. M. Korets'koho NAN Ukrayiny. Kyiv, 185 p. [in Ukr.].
10. Zahal'na teoriya derzhavy i prava [General theory of state and law] : pidruch. / M. V. Tsvik, O. V. Petryshyn, L. V. Avramenko ta in. Kharkiv : Pravo, 2010. 584 p. [in Ukr.].
11. Rassolov, M. M., Malakhov, V. P., Ivanov, A. A. (2012). Aktual'nyye problemy teorii gosudarstva i prava [Actual problems of the theory of state and law] : ucheb. posob. dlya studentov vuzov, obuchayushchikhsya po spets. «Yurisprudentsyya». 2-e izd., pererab. i dop. Moscow : Yuniti-Dana ; Zakon i pravo, 448 p. [in Russ.].
12. Blazhivs'ka, O. Ye. (2013). Teoretyko-pravovyy analiz ponyattya ta zmistu kodyfikatsiyi yak formy systematyzatsiyi zakonodavstva [Theoretical and legal analysis of the concept and content of codification as a form of systematization of legislation]. *Naukovi zapysky Instytutu zakonodavstva Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, № 6, pp. 5-11. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru\\_2013\\_6\\_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2013_6_3). [in Ukr.].

#### ABSTRACT

**Nataliya Obushenko. Generalizing characteristics of the purpose and tasks of systematization of labor legislation.** The article highlights and clarifies that the goal is an ideal prediction in the mind of the result to which actions are directed, and therefore it acts as a direct conscious motive that directs and regulates actions. The goal can be considered as a collective idea of a certain model of future results, which is able to meet the primary need for certain real opportunities, which are assessed by the results of past experience. The goal directly depends on the need and is in this process its direct consequence. The goal expresses the activity of the subject. Along with the goals of systematization of labor legislation, the tasks of its implementation are important, as the goals are quite general, while the tasks indicate the range of relevant issues that need to be addressed and the nature and scope of work to be done on the way to the above goals. The goal is a means of integrating all sorts of actions into a specific sequence or system. The purpose of public administration is a product of conscious activity, a subjective reflection of the objective. Objective conditions, real possibilities and forces of the subjective factor, concrete awareness of needs and interests of objects of management and reliable estimation of the available potential lead to objective, rational, systematically organized orientation of public administration. The purpose of the activity is, on the one hand, the mission that is invested in a certain activity and which the subject of its implementation must and wants to implement, implement, and on the other – the landmark, the final result to which this subject seeks in its activities. The importance of goal setting is difficult to overestimate, because it is in the process of its implementation is the separation of goals in practice, their ranking by priorities, which subsequently determines the proposed set of methods of practice. Any work, including scientific, ends with the formulation of results and the degree of achievement of goals in the practical activities of society.

**Keywords:** *systematization of labor legislation, European integration, system, legal activity, purpose, tasks, result of activity, purpose of system, essence of the purpose of public administration, purpose of activity, analysis and processing of current regulations, identification of gaps and contradictions.*

УДК 657.6

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-4-131-137



**Ірина ПАТЕРИЛО**<sup>©</sup>

доктор юридичних наук, професор  
(Дніпровський національний  
університет імені Олеся Гончара)

#### **ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ АУДИТУ ТА АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

Розглянуто методологічні, організаційні та правові засади щодо контролю якості аудиту та аудиторських послуг. Проблему підвищення якості аудиту та створення системи контролю за наданням аудиторських послуг в Україні загострює ситуація, що склалася на світовому ринку аудиту й обумовлена специфікою відносин між користувачами інформації та аудиторськими фірмами. Ураховуючи те, що аудит ґрунтується на довірі зацікавлених осіб до професійності аудиторів, питання підвищення якості аудиторських послуг набувають першочергового значення.

**Ключові слова:** *аудит, аудиторські послуги, Аудиторська палата України, Орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, фінансові перевірки, користувачі інформацією.*

**Постановка проблеми.** Чинний Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», розроблений Міністерством фінансів України за участю проекту ЄС «FINSTAR», Світового банку, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Національного банку України, Нацкомфінпослуг, а також Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики, отримав позитивні висновки від Європейської комісії, Міжнародного форуму незалежних регуляторів аудиту (IFIAR), Ради фінансової звітності Великої Британії та Комісії аудиторського

© І. Патеріло, 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-3943-2906>

uct2106@gmail.com